

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LX (54) • ŠTEV. (Nº) 34

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES • 30 de agosto - 30. avgusta 2001

MARJAN LOBODA

NAGELJ IZ OKEN LIJE ZELEN SE PO STENI

Govor podpredsednika ZS ob praznovanju v Slovenski vasi

V imenu Društva Zedinjena Slovenija, ki je krovna organizacija naše skupnosti v Argentini, iskreno čestitam Slovenskemu osnovnošolskemu tečaju Škofa Ireneja Friderika Barage k zlatemu jubileju, 50 letnici svojega plodnega delovanja. Prav tako najlepše čestitke in vse dobre želje ob 49. obletnici Društva Slovenska vas. Naj obe tako pomembni ustanovi dosežata še nove jubileje in delujeta v blagor in korist vse slovenske skupnosti!

Ob tako pomembnih obletnicah bi bile na mestu nad vse slovesne besede, pohvale in zahvale. Vendar če pogledamo na vse, kar sta ti dve ustanovi storili za ohranjanje slovenstva v tem kraju, bi vse kar bi lahko rekli o tem, bilo premalo in preskromno. Zato se bom omejil na dve zgodbi, ki sta povežani z današnjim praznovanjem.

Pred več kot 160 leti, natančno junija 1840 je bil slovenski duhovnik Irenej Friderik Baraga edini katoliški misijonar na ozemlju, ki je bilo večje kot takratno avstrijsko cesarstvo. Deloval je na zapadnem delu Gornjega jezera, enega takojmenovanih velikih kanadskih jezer v današnjih Združenih državah Severne Amerike. Deset let je že prenašal tegobe skrajno težkega misijonskega dela med ameriškimi Indijanci v takrat divji, neobljudeni deželi. Bil je sredi dela pri ustanavljanju svoje četrte misijonske postojanke. Pa je pri vsem delu in težavah našel čas, da je napisal molitvenik Zlata jabolka, in ga poslal v tisk v Ljubljano. V predgovoru je zapisal: Preljubi moji Kranjci. . . ! . Njegovo srce, je tudi daleč od rodne domovine gorelo za Slovenijo in njene ljudi.

In pred 50 leti so enako goreča slovenska srca pričela s poukom slovenskega jezika na tem kraju, daleč od rodne domovine, pa trdno navezana nanjo. Pričeli so s sobotno slovensko šolo. Postavili so jo pod zavetje velikega Slovenca, svetniškega kandidata, misijonarja Ireneja Friderika Barage. Komaj par let prej so si ti slovenski vzgojitelji, učitelji in učiteljice z begom rešili življenje iz strašne komunistične revolucije v Sloveniji. Po letih tavanja po begunskih taboriščih so pristali tu, na obali Reke srebra, brez vsega, kot vsak begunec. Edino kar so imeli v izobilju, je bila njihova slovenska zavest, ljubezen do slovenske besede in pesmi, trdno vero v božjo dobroto in neomajno zaupanje v zmago pravice. Ljubezen do slovenske besede je gnala misijonarja Baraga, da je iz daljine indijanske divjine pisal knjigo „svojim ljubim Kranjcem“ in ta ista ljubezen je gnala slovensko učiteljico, slovenskega učitelja, da sta pred 50 leti ustanovila to Baragovo šolo, pa ne samo ustanovila, toliko ljubezni sta ji položila v temelje, da iz nje še danes živi in bo še živela. Hvaležen spomin in globoko spoštovanje vsem nekdanjim in vsem sedanjim vzgojiteljem in sodelavcem Baragove šole!

Drugo zgodbo sem našel v Zborniku-Koledarju Svobodne Slovenije za leto 1955. Takole pripoveduje kronist, ki je obiskal takratno Slovensko vas: „Življenje v slovenski vasi v Lanusu je steklo. Tako skoraj, kakor bi doma, če bi nekje sredi Sorškega polja ali na izsušenem Ljubljanskem barju

postavljali novo vas. Hišica je zrastle ob hišici, drevesca so pognala, z oken so se vsuli prvi nageljini in na vrtovih je poleg sadnih dreves zadišal rožmarin. Žaživala je soseska, kvadre so zadihale in nastala je Slovenska vas. . . “ Kako preprosto, kako pristrčno in kako resnično. Ko danes gledamo to lepo Slovensko vas, s ponosno cerkvijo Marije Kraljice sveta, Baragovim misijonskim centrom, tem lepim Hladnikovim domom, desetimi prijaznih slovenskih družinskih domov, ki jim poseben čar dajejo številni otroci, tlačkovanimi cestami, električno razsvetljavo, telefonom, itd. ali se kdaj vprašamo koliko truda, koliko čuta za medsebojno pomoč je bilo vloženega v vse to? Kdo se še spomni tistih začetkov, ko se je družina vselila v skromno hišico, včasih ena soba in najnujnejše pritikline? Kdo še pozna edinstveno akcijo za polaganje cementnih plošč, ki so omogočile vaščanom kolikor toliko varen dostop do sosedov ali do kolektiva v slabem vremenu? Kdo se še spomni prizorov ob sobotah, ko je skupina sosedov pomagala prijatelju pri gradnji skromnega doma? Pri vseh teh skrbih, ko je bilo treba začeti vse znova in iz nič, pa še seje, sestanki, vaje za pevske in druge nastope. Vse naše občudovanje in zahvala tem našim znanim in neznanim delavcem za skupno dobro! In še in še bi lahko našteval. Mladina, ali poznaš zgodovino Slovenske vasi? Starejši, ali kdaj o tem govorite svojim otrokom? Pripovedujte jim o tem, da bodo na dela svojih prednikov ponosni! Ko boste prihodnje leto obhajali 50 letnico Društva Slovenska vas in 100 letnico rojstva pobudnika te vasi, msgr. Janeza Hladnika, naj bi ožvitev spomina na nastanek te vaše skupnosti bil eden od načinov praznovanja. Povejte mladim, da so prejeli dragoceno in slavno dediščino, katero naj skrbno čuvajo. Tako jim bo lažje ohraniti vse to kar so prejeli od svojih prednikov, pa ne le zidove, ampak duha teh naših ustanov! Potrebna in koristna so družabna srečanja, potreben in koristen je šport. A vse to bo imelo pozitiven vpliv na celotno življenje skupnosti in vsakega njenega člana, če bo ob tem primerna mera duhovnosti, kulture in zvestobe tradicijam.

Pred nekaj meseci smo veselo in slovesno praznovali 10 letnico slovenske samostojnosti. Mislim, da tudi mi, ki smo se zaradi nasilnega komunizma v Sloveniji ustavili tu, ob Reki srebra, lahko veliko prispevamo k lepši bodočnosti tako Slovenije kakor gostoljubne Argentine. Sloveniji v čast in ponos ohranjamo in gojimo slovenski jezik, slovensko kulturo in slovenske tradicije. Argentini in vsej človeški družbi pa s svojim poštenim delom in ustvarjalnostjo doprinasamo svoj delež za blagodejen napredek in razvoj.

Za konec omenjenega članka v Zborniku-Koledarju Svobodne Slovenije je kronist zapisal misli, ki so pravi program za vso slovensko skupnost, še posebno pa za Vas, dragi vaščani Slovenske vasi: „Tako hodimo večer za večerom svojo življensko pot, vsakdo v svojih kolesnicah, zraven pa čutimo, da spadamo skupaj. Ker smo po naravi trdi in ker smo z leti okoreli, to

Nad. na 4. str.

Slovenski utripi

25. avgusta je na Brezjah potekalo Srečanje treh dežel, ki ga že 20 let menjaje organizirajo ljubljanska, celovška in videmska nadškofija. Vodilna misel srečanja je bila: Marija, svetla zarja novega tisočletja. Osrednji dogodek je bilo skupno evharistično bogoslužje v petih jezikih, ki ga je vodil ljubljanski nadškof in metropolit dr. Franc Rode, somaševala pa sta videmski nadškof Pietro Brollo in novi celovski škof dr. Alois Schwarz. Srečanja so se udeležili tudi koprski škof Metod Pirihi, mariborski pomožna škofa dr. Anton Stres in Jožef Smej, ljubljanska pomožna škofa Andrej Glavan in Jože Kvas in goriški nadškof Dino de Antoni.

Tokratno dvajseto srečanje, ki se ga je udeležilo več kot 4 tisoč ljudi, so franciskani na Brezjah gostili že četrto. Nadškof Rode je v pridigi poudaril, da lahko vidimo, da smo Slovenci, Italijani in Avstrijci stoletja živeli v isti državi z istimi ustanovami, imeli smo iste šole in isto kulturno življenje, naš način razmišljanja in čustvovanja je bil zelo podoben. Svet smo gradili na istih temeljnih vrednotah, čeprav smo vsak govorili svoj jezik. Šele zatem so se naše poti začele razhajati, saj je vsak poudarjal svojo identiteto proti drugemu.

DENACIONALIZACIJA

Zakon o denacionalizaciji bo konec leta praznoval desetletje obstoja, tako kot nje-

gov nastanek pa še vedno povzroča težave tudi njegovo izvajanje. Do konca letošnjega aprila, po več kot sedmih letih od zadnjega roka za vložitev večine zahtevkov za denacionalizacijo, je bilo rešenih 64% zahtevkov, ki predstavljajo 60-odstotni delež zahtevanega premoženja, od tega kar 8% v nekaj mesecih Bajukove vlade.

Postopki vračila podržavljenega premoženja so zapleteni tudi zaradi nejasnih in spreminjajočih se zakonov, v njih pa se s posamezniki srečujejo tudi državne ustanove z različnimi interesi. Na primer, slovenska sodišča so dobila kar pet pritožb zaradi vračila dela triglavskih gozdov Cerkev. Podani razlogi: ne sme se vračati v naravi, gozdovi niso bili pravno njeni, etc.

SUŠA PRIZADELA SLOVENIJO

Poslanska skupina Nove Slovenije je v državnem zboru zaradi katastrofalnih razmer v kmetijstvu vložila zahtevo za sklic izredne seje Odbora za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano. Tudi letos je kraje z najboljšim razvitem kmetijstvom prizadela suša. Prizadeti so predvsem polja in travniki, zaradi česar bodo še posebej prizadeti živinorejci, ki bodo morali bodisi zmanjšati črede ali pa kupovati krmla. V gričevnatem svetu pa je suša najbolj prizadela sadjarje in vinogradnike. Poslanci Nove Slovenije so zaskrbljeni zaradi ravnanja vlade, ki nastalih težav ne jemlje dovolj resno.

Potisk na Balkan

Italijanski zunanji minister Renato Ruggeri je prišel na novo „briljantno“ zamisel o oblikovanju balkanske gospodarske skupnosti po vzoru Evropske unije, ki bi lahko na območju Balkana postopoma vzpostavila stabilnost. V igri je vnovič balkanska konferenca, ki so jo na ameriško pobudo že poskušali nekoč sklicati, pa sta ji odločno nasprotovali Slovenija in Hrvaška, vendar pa se takrat ni govorilo o vzpostavitvi balkanske gospodarske skupnosti. Po mnenju komentatorjev italijanska diplomacija vidi končni cilj gospodarskega povezovanja v političnem povezovanju balkanskih držav. Pri oblikovanju zamisli o balkanski gospodarski skupnosti pa je ob robu moč zaslutiti potrjenega nasprotnika razpada nekdanje Jugoslavije, takratnega italijanskega zunanjega ministra in sedanjega Berlusconijevega zunanje-političnega svetovalca Giannija de Michelisa.

Tako se spet ponavlja zamisel o ostvartvi neke nove Jugoslavije, na ta ali oni način, kot gospodarsko skupnost ali balkansko unijo. Znano je, da bivši komunisti in centralisti še vedno sanjajo o njej, da se v masonskih ložah še vedno govori o tem, pa tudi ZDA so jo na več načinov poskušale postaviti na noge. Celó v argentinskem La Nacionu nas titulirajo „Balkanska republika“. Ali mnenja smo, da velika večina Slovencev in Hrvatov noče vrnitve na Balkan. Pripravljeni smo trgovati na jug, a le kot popolnoma

neodvisni in iz Srednje Evrope, kamor spadamo, čeprav se Kučan in njegovi danes tam ne marajo videti. Nekaj desetletij na Balkanu ni nič v primeri z našimi 12 stoletji v Srednji Evropi!

SPREMEBA MAKEDONSKE USTAVE

Predstavniki štirih makedonskih in albanskih strank so v Skopju pod okriljem mednarodne skupnosti podpisali sporazum o spremembah makedonske ustave. Sporazum vsebuje dogovor o statusu albanskega jezika in reformi lokalne policije ter predloge ustavnih sprememb, ki določajo, da makedonsko družbo sestavljajo vse njene etnične skupine in na območjih, kjer živi več kot 20 odstotkov Albancev, uvaja albanščino kot drugi uradni jezik. Dokument vsebuje tudi določilo o razorožitvi albanskih skrajnežev, ki jo bo nadzorovala zveza NATO. Albanska Osvobodilna narodna vojska (ONV), ki na pogajanjih ni sodelovala, je napovedala, da bo sporazum spoštovala. Medtem so prispeli prvi od skupno 3500 vojakov zveze NATO, ki bodo v okviru operacije Nujna žetev nadzorovali predajo orožja albanskih skrajnežev. Naloga predhodnice bo pripraviti glavno poveljstvo operacije.

STRAN 3:

Mladina v Slomškovem domu

Naša skupnost živi

Na **Pristavi** je bila v nedeljo, 12. avgusta **šolska sv. maša**. Sledila je **akademija**, nato **skupno kosilo in otroška tombola**.

V ponedeljek, 13. avgusta, je bil **izredni sestanek Zveze slov. mater in žena**, na katerem je bil razgovor z dr. **Andrejem Bajukom**.

V četrtek, 16. avgusta, sta prišla med nas v Argentino **škof Alojz Uran in msgr. Janez Pucelj**. Na letališču Ezeiza je visoka gosta pozdravila skupina naših rojakov ter zastopnikov raznih organizacij.

Prav tako 16. avgusta, je bila v Slovenski hiši **seja Upravnega odbora Zedinjene Slovenije**, katero je vodil predsednik dipl. častnikar **Tone Mizerit**.

V petek, 17. avgusta, je bil v Slovenski hiši **sprejem škofa Alojza Urana in msgr. Janeza Pucelja**. Po sv. maši je bil pozdrav v dvorani. Po končani dobrodošlici je bila **seja Medorganizacijskega sveta**. Po pozdravnih besedah predsednika **ZS Toneta Mizerita** se je z gostoma razvil zanimiv razgovor.

Prav tako v petek, 17. avgusta, sta prišli na praznovanje **50. obletnice Balantičeve šole v Našem domu v San Justu sestro pesnika Balantiča, ge Minka Balantič ter Tilka Balantič Jesenik** s soprogom. Naslednji dan v soboto, 18. avgusta, je bil v Balantičevi šoli srečanje z gosti.

Isto soboto, 18. avgusta, je bil v Slovenski hiši **pevska glasbeni večer SDO in SFZ**. Sv. mašo je daroval škof **Alojz Uran**. Nato je bila likovna razstava del naših mladih umetnikov. Sledil je festival z pestrim sporedom.

V nedeljo, 19. avgusta, je bilo vsakoletno **romanje naših rojakov v Lourdes**, kate-rega je vodil škof **Alojz Uran**. Po litanijah

Mater božje je bila romarska sv. maša.

V ponedeljek, 20. avgusta, je bilo **celodnevno srečanje naših mladih s škofom Alojzom Uranom** in sicer v Centro Maria Reina v Glewu. Prireditel sta organizirala SDO in SFZ.

Od torka 21. avgusta do četrta 23. avgusta je bil škof **Alojz Uran v Slovenski vasi**. Od četrta 23. avgusta do nedelje 26. avgusta je bil na dušnopastirskem obisku v **Mendozi**.

V petek je bilo v Slovenski hiši **srečanje novega veleposlanika Bojana Grobovskega in Medorganizacijskega sveta**. Gosta je pozdravil predsednik **ZS Tone Mizerit** in mu podal sintetičen pregled slovenskih organizacij in njihovega dela, nakar je povzel besedo veleposlanik. Zatem se je razvila živahna debata.

V soboto, 25. avgusta, je **Balantičeva šola v Našem domu v San Justu praznovala 50. obletnico obstoja**. Dopoldne je bila zahvalna sv. maša v stolnici v San Justu. Praznovanje se je pričelo s polaganjem venca. Sledil je slavnostni govor **Miriam Jereb Batagelj**. Nato je bila predstavitev brošure, sledila akademija „Ogenj, ki prečiščuje“ v režiji **Ivane Tekavec**. Po blagoslovitvi novih šolskih prostorov je bila prijateljska večerja. Najmlajši pa so nastopili pod vodstvom **Mirjam Mehle Javoršek in Karla Groznika**.

V nedeljo, 26. avgusta, je bila **29. obletnica Rožmanovega doma**. Po sv. maši za pokojne stanovalce Rožmanovega doma je bilo skupno kosilo.

Isti dan je bil na **Slovenski Pristavi v Castelarju mladinski dan**.

D-ova za tisk. ref.
Zedinjene Slovenije

Sprejem škofa Urana

Ljubljanski pomožni škof **Alojz Uran** se mudi na dušnopastirskem obisku po slovenskih skupnostih v Argentini. Po prihodu na letališče, kjer ga je pričakala skupina tridesetih rojakov in štirih duhovnikov, je bil naslednji dan deležen zelo prisrčnega sprejema v Slovenski hiši, kjer je osrednje vodstvo slovenskega dušnega pastirstva. Po slovesni pozdravni maši se je razvil sprejem v veliki dvorani, kjer so gosta pozdravili prelat dr. **Jure Rode**, vodja našega dušnega pastirstva, **Božidar Fink** in prof. **Metka Mizerit**.

Škofa spremlja tudi izseljenski duhovnik iz Nemčije msgr. **Janez Pucelj**.

Škof **Uran** se je zahvalil vsem navzočim, ki so množično pri-

hiteli v Slovensko hišo, nato pa se je za-držal nekaj časa v pozdravih in pogovoru s prisotnimi člani slovenskega verskega občestva. Osdzdravil je v kratkem govoru tudi msgr. **Pucelj**.

Še isti večer je bilo tudi srečanje z Medorganizacijskim svetom slovenskih organizacij in ustanov, ki koordinira vse dejavnosti med argentinskimi Slovenci. Zbrali so se predstavniki vseh organizacij med nami. Oba gosta je pozdravil predsednik Zedinjene Slovenije **Tone Mizerit**, prikazal jima je delo in stanje naše skupnosti ter predstavil vse organizacije. Nato je škof **Uran** pozdravil vse predstavnike in se pozanimal za posamezne organizacije. Pozneje se je razvil zanimiv razgovor s škofom in msgr. **Puceljem**, predvsem ob njegovih besedah o potrebi povezovanja organizacij s krščanskim pogledom na svet.

Levo: Škof **Uran** v veliki dvorani Slovenske hiše (pod svojim grbom, ki ga je izdelal **Tone Oblak**).

Spodaj: Škof **Uran** in msgr. **Pucelj** na pozdravni seji Medorganizacijskega sveta. Levo predsednik **ZS Tone Mizerit**, desno delegat dr. **Jure Rode**.

Iz življenja v Argentini

Tone Mizerit

Ker danes ekonomske zadeve opisujemo na drugem mestu (glej „Gospodarski vestnik“ na strani 4), se lahko posvetimo izključno političnim vprašanjem. In teh je kar preveč za državo, ki boleha na hudem nezaupanju do političnih kadrov.

MRTVO UPANJE

Res je, da splošen položaj ne dovoljuje košatega strankarskega življenja. A tako malo volilnega navdušenja v samih strankah kot sedaj še nismo zasledili. Skoraj vse politične skupine so svoje kandidate komaj določile v ustavnem roku in volilne listine predstavile pred sodnimi oblastmi v zadnjem trenutku.

Še manj zanimanja opazamo na splošno med ljudstvom. Iz raznih omejenih anket lahko razberemo, da večina državljanov sploh ne ve, kaj bomo 14. oktobra volili.

In vendar so prihodnje volitve ene najbolj važnih na parlamentarni ravni v zadnjem obdobju. Odločile bodo ne le sestavo poslanske zbornice, kjer se zamenja polovica poslancev, marveč predvsem sestavo celotnega senata. Po zadnji ustavni reformi, ki je bila posledica Olivovskega pakta, dogovora med Menemom in Alfonsinom, se to pot zamenja celota članov senata. Prav tako bo prvič v zgodovini države, da bodo senatorji izvoljeni z direktnim glasom volilcev. Doslej so jih namreč določali provincijski parlamenti.

Razumljiva je torej važnost, ki jo v te volitve polagajo tako vlada kot opozicija, a tudi to ni pripomoglo, da bi se politično delovanje v večji meri razmahnilo. Kampa-nja se bo sedaj šele začela in morda, le morda bo navdušenje nekoliko raslo.

Vzrok tej apatiji pa ni iskati le v težkem gospodarskem stanju. V prvi vrsti gre za grobo razočaranje, ki ga državljani na sploh čutijo do politikov. Tukaj niso vključena le zadnja leta delne brezvlade in recezije, temveč vsa ta leta nove demokratične dobe, ki se je začela leta 1983, pa se izjalovila v skoraj osemnajstih letih ponesrečenih političnih in gospodarskih poizkusov.

Volilci so izgubili zaupanje v vodstveno plast, predvsem pa so izgubili upanje, da bodo volitve kaj spremenile v tem položaju. Prvo hudo razočaranje je bilo nad vojaškimi sistemi, drugo je nad demokracijo, ki jo poosebljajo nezmožni in skorumpirani politiki. To razočaranje je lahko pozitivno, ker vzbuja potrebo iskanja novih poti. Lahko pa postane negativno, ker ko ljudstvo izgubi upanje in zaupanje, postane lahek plen kakih avanturističnih poizkusov, pa naj prihajajo ti z leve ali z desnice.

Zadnje veliko upanje se je nastalilo med volilci, ko so se združili radikali in Solidarna fronta v Povezavo. Zlasti Fronta je poosebljala nekakšno neokuženost in svež pogled zmerne leve in je potegnila za sabo številne neopredeljene volilce. Nerazumljivi umik voditelja **Alvareza**, hitra nadvlada radikalov in popolnoma liberalna ekonomska politika, brez potrebne socialne primesi, nenehne notranje razprtije in zlasti gospodarska kriza je pogasila še to zadnjo lučko upanja.

PRED VRATI VOLITEV

V tem ozračju so stranke določile svoje kandidate. V nekaterih primerih popolnoma soglasno, v drugih po poti notranjih volitev. Tako je bila predsednikova struja poražena v prestolnici in v provinci Buenos Aires in bodo kandidati za senatorje **Rodolfo Terragno** in bivši predsednik, plemični **Raul Alfonsín**. V ostalih provincah ni bilo prese-nečenj, vsaj kar se radikalov tiče.

Med peronisti smo doživeli le dvoje

presenečenj: v prestolnici se niso mogli zediniti in peronizem znova nastopa ločeno. Uradni v povezavi z Cavallovo Akcijo za republiko (**Horacio Liendo**), uporni pa v povezavi z Belizovim Novim vodstvom. Kandidat za senatorja je sam **Beliz**, medtem ko **Irma Roy** kandidira za poslanko. Najbolj zanimiv pa je primer province Catamarca. Tam se je „naselil“ zloglasni sindikalist **Barriouneo** in na notranjih volitvah prepričljivo zmagal nad domačim vodjem **Saadijem**. Že ta pojav je sam po sebi zanimiv, ker predstavlja močan politični zaton družine **Saadi**, ki je bila svojčas absolutni vladar province, danes pa ne obvlada niti peronistične stranke. **Barriouneo** je te dni že napolnil strani časopisov z običajnimi plemičnimi izjavami, ki pa imajo tolikšno primes logike, da človek ne ve, ali bi se smejal ali bi se jokal. Oboje je potrebno v današnji Argentini. Omenimo le še logično kandidaturo bivšega buenosaireskega guvernerja **Duhaldeja**, ki bo naslednja leta sedel v senatu.

Zakaj ta sigurnost glede **Duhaldeja**? Ker v večini primerov (razen posameznih posebnih provinc) pridejo v senat prvi kandidati obeh večinskih formacij. Volili bomo namreč tri senatorje na provinco: dva za večino, enega za manjšino. **Terragno**, **Alfonsín**, **Duhalde**, **Losada**, **Kirschner** in podobni imajo tako zagotovljeno izvolitev.

Poseben pa je tudi primer province **La Rioja**. Tam se je namreč peronizem tudi razklat. Dosedanji senator **Jorge Yoma** se je namreč ločil od peronizma in predstavil lastno stranko „**Riohanska fronta za vse**“. To predstavlja tudi razkol med doslej enotnimi družinama **Menem** in **Yoma**; izid pa je prava neznanka.

POSREČEN POIZKUS

Preteklo nedeljo so bile prve volitve letošnjega leta in sicer v provinci **Chaco**. Tamošnji guverner **Angel Rozas** se je odločil, da izvede najprej provincijske volitve in jih tako loči od vsedržavnih.

Rozas je guverner že od leta 1995 in prestaja svoj drugi mandat. Izhaja iz radikalnih vrst. Še pred nastankom Povezave je v domači provinci ustvaril podobno formacijo in na nje čelu vlada. To nedeljo je ponovno prepričljivo zmagal. S tem je Povezava tudi na vsedržavni ravni dosegla prvi uspeh, ki naj dokaže da je kriza volilno ni prizadela.

Resnica je seveda drugačna. **Rozas** je zmagal, ker je njegov kandidat za podguvernerja (prejšnji je odstopil zaradi obtožb korupcije) zmagal s 57% glasov (17 več kot peronisti). Pri volitvah kandidatov za provincijske poslance pa je prejel 50,11% (peronisti 34,92%). Vsi vedo, da je **Rozas** pih-tel z domačimi volitvami, da ga ne bi za sabo potegnil val ljudskega nezadovoljstva, ki ga predvidevajo za 14. oktobra.

Po drugi strani pa je hotel guverner tudi pokazati moč in priljubljenost, ki jo uživa v domači provinci, kjer lahko zmaga kljub vsedržavnemu upadanju Povezave. **Rozas** je namreč eden od tistih, ki se med radikali poteguje za predsedniško kandidaturo za leto 2003. Bomo videli, kaj bo iz te moke.

Ko govorimo o volitvah, se nam napoveduje tudi referendum. Sklicuje ga predsednik **De la Rúa**, da bi dobil ljudsko zaslombo za izvedbo politične reforme, ki naj med drugim zniža stroške politične dejavnosti in državi prihrani precej denarja. Seveda je bila reakcija na to napoved negativna. Predsedniku očitajo, da si hoče z predvidljivim rezultatom (ljudje so strogo proti političnim stroškom) pridobiti izgubljeni ugled. Tega pa se ne pridobi z izidom nekega referenduma. Za to bi bil potreben pravi čudež.

Slovinci v Argentini

31. Mladinski dan v Slomškovem domu

Mladina je vesela. Zopet so tu mladinski dnevi in z njimi možnost, da se mladi bolj pogosto videvajo in seveda tudi zabavajo. Mladina iz Slomškovega doma je bila na vrsti v nedeljo, 12. avgusta. Priprave, vaje in tekanje sem ter tja, da bi vse dobro poteklo, pa se je začelo pred tedni. Po darovanju sv. maši so se navijači in odbojkaši zbrali na dvorišču, da bi pričeli s tekami.

Ko so se te končale, se je publika zbrala na dvorišču in posedela ob pričakovanju kulturne točke. Predsednica mladine Aleksandra Omahna je zaželela dobrodošlico vsem navzočim in vabila mlade, naj ne omagajo pri sodelovanju in vztrajnosti do vsega, kar je slovenskega, nakar se je začelo pripovedovanje posebne zgodbe: Janezove zgodbe.

Janez je navaden fant a s posebnim poklicem. Preživlja se kot „sodero“, po slovensko pa bi temu rekli „sifonar“. Z veseljem opravlja svoje delo ter skuša biti zmeraj prijazen in dobre volje. Ima poseben uspeh med dekleti. Pred nami se kaže

prizor, kjer se dekleta z Janezom gibljejo ob zvokih vesele glasbe. Pridružijo se najrazličnejši stanovi ženskega spola, kot naprimer mlade, starejše, poročene, neporočene, profesionalke in celo bodoče mame.

Ekonomika in splošna argentinska situacija ni najboljša. Janezu ne gre prav dobro in pojavlja se močna konkurenca: znani „sifonar“ Muzzopapa. In tako se naš Janez odloči, da gre iskat sreče drugam. Izvoljeni kraj: Slovenija.

Dekleta mu žalostno mahajo v slovo. V Sloveniji, kjer si nabavi tovornjak, si hitro pridobi veliko število odjemalcev, (po pravici odjemalk). „Sifonarstvo“ lepo teče, da celo potrebuje pomoči. Zato vzame pet fantov v službo. A ti nadebudni pomočniki niso bili resni in odgovorni kot Janez. Ob prvem zvoku pesmi so zavrteli zaboje s sifoni po zraku in skusali očarati dekleta. In kot pravi pregovor: „Ko mačke ni, miši plešejo“, se jim pridruži še ženski stan in zabavajo se, dokler ni mačke nazaj. Janez urno napravi red: dekleta domov, fantje pa

zopet k delu. Neverjetno, kako skrben je naš Janez!!

Seveda, postavni „sifonar“ in njegovi uslužbenci redno telovadijo, da se ohranjajo čedni. Štirinajst naraščajnikov je veselo in poskakajoče opisalo s plesom ta posebni svet, ki je telovadnica.

Naš junak se hitro privadi novemu načinu življenja. Najraje zahaja na zabave v gostilno, kjer mu natakarike prijazno postrežejo. Tam uživa ob klepetu z novimi prijatelji in rad gleda, kako se domačini vrte ob polki. Tudi on se okorajži in se pošteno zavrti zdaj z eno, zdaj z drugo natakariko! Ob teh točkah se je zvrstila in pokazala svoje sposobnosti in pridnost vsa mladina Slomškovega doma.

Pred zaključkom so se, kot se spodobi, zvrstile zahvale vsem, ki so pomagali na en ali drugi način, še posebej pa Bogu za lepo vreme. Pred podelitvijo pokalov za prvo mesto v odbojki, ki so ga dosegla dekleta iz San Justa in fantje iz San Martina, sta pozdravila vse navzoče posebna gosta. Najprej je nagovoril mladino bivši predsednik vlade Republike Slovenije dr. Andrej Bajuk, ki je v kratkih besedah opisal razvoj prvega desetletja naše samostojne Slovenije in poudarjal, kakšni naj bi bili naši medsebojni odnosi. Pesnik Tone Kuntner pa se je zahvalil za gostoljubnost in za slovo recital Prešernovo „Zdravljico“ in Cankarjevo črtico „O, domovina!“. Stopil je k mikrofo-

nu tudi mladinski dušni pastir Franci Cukjati in čestital vsej mladini za trud in vztrajnost.

Pred zaključno mladinsko himno pa je ramoška mladina ponosno predstavila svojo mladinsko zastavo. Na belem polju leži zeleni lipov list in kratice obeh organizacij.

Vsi navzoči so nato prisledli k bližnjim mizam za pogovor s prijatelji ali pa se zavrteli na plesišču. Toliko dela, toliko truda, pa dan poteče tako hitro! Ne skrbite, saj leto bo naglo naokrog in znova boste morali „pljuniti v roke“!!

V. G.

Bariloče

Novi upravni odbor Slovenskega planskega društva v Bariločah je sestavljen tako:

Predsednik: **Andrej Duh**, podpredsednik: **Matjaž Jerman**, tajnik: **Milan Magister**, namestnica **Alenka Arnšek**, blagajnik: **Marjan Grohar**, namestnik: **Marjan Mavrič**, odborniki: **Boris Kambič**, **Marija Eiletz**, **Milena Razinger**, **Ivan Arnšek**, namestniki: **Marija Arnšek Kočar** in **Klavdija Kambič**, nadzorni odbor: **Janez Drajzibner**, **Božo Eiletz** in **Ciril Markez**.

Mendoški pevci v ZDA

Ta zgodba ima svoj nastanek v mesecu februarju lanskega leta, ko je devetčlanska skupina Bajdovih sorodnikov iz Severne Amerike obiskala Mendozo. Pevski folklorni ansambel Los Chañares in Slovenski mendoški oktet sta jim zapela nekaj pesmi in tako se je porodila misel, da bi ti pevci obiskali ZDA in nastopili v tistih krajih, kjer živijo obiskovalci. Ideja je bila takoj z navdušenjem sprejeta in hitro so se začele priprave: na severu so prišli v stik z različnimi ustanovami, ki so sprejeli pokroviteljstvo nastopov, v Mendozi pa so fantje začeli bolj natančno vaditi in zbirati denar za vožnjo in stroške.

13 pevecv in štirje spremljevalci smo odpotovali v četrtek, 28. junija, najprej v Buenos Aires nato pa prek Miamija in Dallasa v Cleveland, kamor smo dospeli naslednji dan okoli treh popoldne, kjer so nas čakali Vika Bajda por. Kolarič z zelo vpludnim ameriškim zetom Mikijem, Marica Zupančič ter Zalka Likozar in nas peljali na svoje domove. Prvi kontakt z ameriškim načinom življenja (american way of life) je bila večerja okoli petih popoldne. Njihova jedilna navada je obilen zajtrk, potem pa večerja, ki je za naše argentinske razmere prežgodaj, sicer smo se tudi temu kmalu privadili, mogoče ker ni bilo izbire.

Naslednji dan je bil čas počitka in razgovorov. Nekateri smo se odločili, da gremo na tek po krasnem parku v okolici. Ker je bil blizu 4. julij - ameriški narodni praznik, so pred hišami visele ameriške zastave. Med potjo smo naleteli tudi na slovenski prapor pred nekim domom in smo se takoj zmenili, da gremo pet podoknico. Ko se je prikazal presenečen gospodar, je izjavil, da je član clevelandskega moškega zbora Fantje na vasi in nas povabil na vajo, ki bi bila v ponedeljek zvečer, kar smo vsi z veseljem sprejeli.

V nedeljo so nas peljali na Clevelandsko pristavo. To je ogromna zelena parcela s poslopjem in različnimi prostori kot so kuhinja, bar, dvorane, itd.; nasproti tega poslopja sta oder in igrišče za otroke, bolj daleč pa bazen, igrišče ter kapelica. Pri tej kapelici je najprej g. Jože Božnar daroval mašo, med katero so Los Chañares peli Slavo-Glorijo iz Misa Criolla Ariela Ramíreza, Oktet pa Rimski-Korsakovov Očenaš. To je bil prvi glasbeni kontakt z ameriški Slovenci. Sledilo je kosilo, nato pa proslava 10. obletnice osamosvojitve Republike Slovenije in 40. obletnice Pristave, med katero je tudi sodeloval Mendoški oktet, na koncu pa je dr. Andrej Bajuk imel govor. Sledila je veselica ob zvokih slovenskega ansambla.

V lepem razpoloženju smo preživeli prvo nedeljo v ZDA.

Ponedeljkov izlet je vseboval obisk vasi, kjer živi skupnost Amish, privrženci zelo stroge vere, ki so bili nekdanje izgnani iz Švice. Njihov pravilnik zahteva med drugim, da ne pijejo alkohola, ne kadijo, ne uporabljajo telefona ne elektrike in da ne vozijo avtomobilov, da nimajo radia in ne televizije. Ženska noša se odraža po beli avbi, moški pa imajo na splošno dolge brade. Normalno so obrtniki ali kmetje. Danes so že turistična privlačnost. Zvečer je bilo srečanje z zborom Fantje na vasi, kjer smo se v pogovoru dobro spoznali. Skupina že dvajset let poje in je zelo kvalitetna. Dvakrat so že gostovali v Sloveniji, mi pa smo jih povabili, naj pridejo tudi v Argentino. Vsakega od nas so obdarovali z zgoščenko.

V torek smo si ogledali mogočne slapove Niagara na kanadski meji.

Naslednji dan so Amerikanci praznovali narodni praznik. Doživeli smo krasen dan na ogromnem vrtu kar pred domom naših gostiteljev Vike in Rudija Kolariča, kjer smo spoznavali sorodnike in prijatelje. Proti večeru je tamkajšnja občina obdarovala prebivalce s čudovitim ognjemtom. Tudi mi smo bili deležni tega dogodka.

V četrtek smo se podali v mesto. Obiskali smo Park narodnosti, kjer je tudi slovenski oddelek. Med vietnamsko vojsko je

bil na žalost ta park opustošen in kjer bi morali stati kipi velikih slovenskih osebnosti kot so Baraga, Prešeren in Cankar, stojijo samo nemi podstavki. To razdejanje so utpele tudi druge narodnosti. Edino slovenska zastava in napis pričata, da je ta parcela namenjena naši domovini in slovenskim prebivalcem tega mesta. Nato smo obiskali Muzej znanosti (Science Museum), kjer imajo kinodvorano v obliki ogromnega oboka, na katerem se predvaja film. Gledalec sedi v sredini in čuti, kot da je center dogodkov. Mi smo gledali lep film o brazilski Amazonki.

V petek nas je g. Jože Božnar vpludno povabil v zloglasni zabaviščni park Cedar Point, ki slovi po pospeševanju razburljivosti na račun višin in brzine.

V soboto smo se vestno pripravljali na koncert. Preverili smo akustiko in zvočne naprave dvorane Slovenskega doma v Clevelandu, zgrajenega med obema svetovni-ma vojnama, ki je v lasti prvih priseljencev. Vse je bilo v redu. Nestrpno smo čakali snidenja z ameriško publiko. Tajnica pevkega zbora Korotan - pokrovitelj obiska v Clevelandu - je pozdravila poslušalce in pevce. Najmlajši pevec, sedemnajstletnik Boris Bajda je začel predstavo z nagovorom v slovenščini. V prvem delu je vsaka skupina nastopila s petimi pesmimi, najprej Oktet, potem pa Los Chañares. Pred vsako

Nad. na 4. str.

Gospodarski vestnik

Slovenske-latinskoameriške trgovske zbornice

Zaenkrat samo oddih

Priznati moramo, da je že ta oddih velik blagoslov za argentinsko gospodarstvo, ki je zadnje čase preživljava svoje najtežje ure. Kar spomnimo se: borza je padala dan za dnem, riziko države pa tako nevzdržno rasel, da je morala vlada opustiti vsako misel, da bi v normalnem bančnem sistemu zaprosila za dodatna posojila. Denar pa je nujno potrebovala predvsem za izpolnitev svojih zunanjih obveznosti.

V takih okoliščinah so potekala pogajanja z Mednarodnim denarnim skladom (FMI), o katerih smo pisali v pretekli številki. Še predno pa so naši bralci dobili članek v roke, so dnevniki, radio in TV že razširili vest o uspešnem zaključku teh pogajanj. Posledica je bila, da se je FMI odločil Argentini posredovati dodatnih 8.000 milijonov dolarjev. To zadostuje za trenutne potrebe državnih financ, zadostovalo pa je tudi, da je borza poskočila, predvsem pa, da je riziko države zapustil vrtoglave višine okoli 17 točk.

S tem celotna podpora, ki jo Sklad nudi Argentini, doseže kar 21.800 milijonov ameriške valute.

Seveda, bodimo si na jasnem. Še od prejšnjega obljubljenega denarja Argentina ni prejela vsega. Sklad sedaj pošilja 1.260 milijonov, v zadnjem trimeslju letošnjega leta pa bomo prejeli novih 1.260 milijonov dolarjev, ostane pa od prve obljubljene pomoči še 4.500 milijonov, za katerih ni jasno določeno, kdaj bodo prišli. Verjetno ob priložnosti nujne potrebe in če bo država izpolnila vse stavljene pogoje. Od sedanjih nove pomoči bo država prejela 5.000 milijonov v septembru, ostalih 3.000 milj. pa bo prišlo marca prihodnjega leta.

In pogoji? Zelo enostavni. Najprej mora Argentina strogo, neizprosno izpolniti obljubo „deficita 0“, kar pomeni da v nadalje država ne sme imeti izgube. Nato se je vlada zaobljubila še, da podvzame potrebne ukrepe za čimprejšnjo reaktivacijo. Ostanjejo nedefinirani še pogoji obljub kot „nadaljevanje državne reforme“, „ojačenje javnih

bank“, „utrditev davčne administracije“ in podobno.

Še en nedefiniran pogoj so stavile ZDA, predno so dale svoj končni blagoslov za nov rešilni pas Argentini: država se bo morala v sklopu Mercosurja pridružiti prosti trgovski coni pod vodstvom ZDA.

Kaj v praksi vse to pomeni? Posojilo samo po sebi ne predstavlja rešitve argentinskih gospodarskih problemov. Z novo pomočjo je FMI preprečil, da bi Argentina zapadla neplačevanju zunanjih obveznosti.

Kakšne posledice bo dogovor imel na notranjem področju? Prvotno še hujši pritisk na ljudi (znižanje pokojnin in javnih plač se bo nadaljevalo), predvsem pa politični problemi s provincami, za katere se je vlada obvezala, da bodo tudi sprejele „deficit 0“. Hujši davčni pritisk, katerega smer pa mora vlada še začrtati.

Takoj po podpisu soglasja z FMI je predsednik De la Rúa ostro zatrdil namen stroge davčne kontrole in pozval narod, naj pomaga pri odkrivanju tistih, ki davčnih obveznosti ne izpolnjujejo. To je sicer prav, a je tudi neke vrste slepomišljenje. Vsi vemo, da je problem davčne evazije bistveno politični in sodnijski problem. Davčni inšpektorji preganjajo „tatove kokoši“, velepodjetja pa se šopirijo v senci „zamižanih oči“. Zato in pa zaradi recezije je davčna nabirka tako skopa (glej grafikon).

Poleg prvih pozitivnih posledic (borza in riziko države) je kmalu postalo jasno, da se je vrnilo zaupanje v domači finančni sistem. Odtok bančnih vlog, ki je dosegel rekordne številke, se je po zatrdjevanju podpredsednika Centralne banke Maria Blejerja, popolnoma ustavil. Ojačenje vlaganje fondov in dotok novih kapitalov pa vzbujata upanje obnove kredita, ki je zaradi visokih obresti popolnoma zamrl.

In še končno vprašanje. Vse to zadostuje, da se država reši krize? Nikakor ne, potrebni bodo še mnogi dodatni ukrepi, kateri cilj mora biti reaktivacija domače proizvodnje. Brez proizvodnje, razmaha

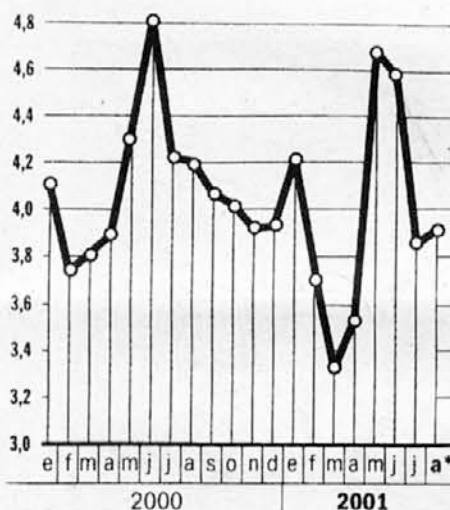
La Nación: Slovenija je uspešna in mirna balkanska republika

Osrednji argentinski časnik La Nación, ki je po nakladi eden največjih dnevnikov v španskem jeziku, je v svoji redni prilogi 21. avgusta objavil članek o Sloveniji z naslovom „Slovenija: uspešna in mirna balkanska republika.“ V podnaslovu članka, ki je nekakšen pregled slovenskega razvoja od osamosvojitve dalje, pa je še poudarjeno, da je Slovenija med vsemi tranzicijskimi državami nekdanjega komunističnega bloka doživela najvišjo gospodarsko rast.

Med drugim je v članku zapisano, da je Slovenija po gospodarskih kazalcih uspešnejša od Češke in Madžarske in da po družbenem proizvodu in kupni moči na prebivalca že presega nekatere države Evropske unije, katere članica naj bi Slovenija predvidoma postala januarja 2004. La Nación prav tako navaja, da so Slovenci disciplinirani in visoko ekološko osveščeni.

Poleg nekaterih napačnih političnih po-

domačega trga, ki je popolnoma okostenel, in pospešenega izvoza bi doseženi oddih kmalu prepustil mesto novim težavam. Od vladne ekipe in pa od zaupanja in zmožnosti gospodarskih dejavnikov je odvisna dokončna rešitev.

Davčna nabirka v letih 2000 in 2001 (v milijardah pesov)

datkov in presojo bi pripomnili, da Slovenija ni nikoli bila niti ni „balkanska republika“. Pred letom 1918 nobenemu ne v Sloveniji ne po svetu ni padlo na misel, da bi bili na Balkanu. In v 80 letih delnega sožitja v Jugoslaviji nismo mentalno prešli na Balkan in smo se ga rešili, takoj ko smo ga mogli. Tisoč petstoletna zgodovina in pripadnost se ne spremenita z nekaj desetletno stranpotjo.

Nagelj iz oken...

Nad. s 1. str.

neradi pokažemo. Težko ameriško delo je v odraslih, tuj šolski pouk je v naši mladini, pa vseeno bodo ob sprejemanju tuje modrosti in učenosti vztrajali na trdnih slovenskih tleh. In kdor bi ta tla izgubil, tudi veliki svet zanj ne bo dovoljna podlaga, da bi na njem raste. Dovolite, da ponovim: In kdor bi ta tla izgubil, tudi veliki svet zanj ne bo dovoljna podlaga, da bi na njem raste. Prišli bodo viharji, prišle bodo nesreče. Veter bo odgnal meglo. In zasijalo bo sonce vsem, ki bodo obstali in vzdržali. Tedaj bodo tudi Lanuščani stopili na prag svojih domov in kakor v zboru rekli: Prišli smo, da si ohranimo golo življenje. Puške pa v koruzo nismo vrgli, ampak jo zamenjali s krampom in lopato. Zagrizli smo se in vzdržali. Danes stojimo na svojem, med brati in sestrami enega rodu, in spominjajoč se teške preteklosti z zaupanjem gledamo v bodočnost. Naši mladini smo dali domove, da se bo ohranila - ohranila za slovenstvo in krščanstvo. ...

Petdeset let slovenskega življenja v Slovenski vasi danes veselo praznujemo. Povejmo to svoje veselje s pesnikovimi besedami: Kakor s trakovi so zvezane s cestami tu vasi, cerkev je dvignila glavo preko streh, z viška motri nehanje ljudi pod seboj, ure jim meri in delo deli. Hiše so hišice, okna so okenca, nagelj iz oken lije zelen se po steni, rdeče se peni v soncu tihi ta slap. Naj živi, naj raste, naj cvete, Slovenska vas in njeni ljudje!

Mendoški pevci...

Nad. s 3. str.

pesmijo je bila razlaga v slovenščini in angleščini. Po odmoru je sledil program in ko je Oktet odpel zadnjo pesem, so poslušalci stoji nagradili to skupino z burnim ploskanjem, nakar so morali dodati še eno skladbo. Prav tako se je potem zgodilo z Los Chañares, ki so med argentinskimi folklornimi pesmimi dodali tudi venček slovenskih narodnih s tremi harmonikami. Potem sta obe skupini skupno zapeli pesem v angleščini, sledila je zahvala ter izročitev spominov in cvetja našim gostiteljem: pevskemu zboru Korotan ter družini Kolarič. Otožna narodna V dolini tihi je pa zaključila uspešen koncert, na katerega smo bili vsi, Mendoščani in Clevelandčani, zelo veseli. Sledila je večerja, med katero so pevci prejeli čestitke od zadovoljne publike.

V slovenski cerkvi sv. Vida je v nedeljo zjutraj župnik Jože Božnar daroval slovensko mašo, med katero smo obiskovalci peli mladinske verske pesmi. Po sveti daritvi nam je župnik razkazal lepo cerkev. Nato so nas peljali na Slovensko pristavo, kjer smo kosili, se kopali v bazenu in se poslovili od clevelandске skupnosti, od katere smo prejeli med našim bivanjem ogromno mero dobrot, simpatije in radodarnosti.

Naslednje jutro sta nas Vika Kolarič in

Vinko Gaser z dvema kombijema peljala v mesto Joliet, ki leži okoli 60 kilometrov na jugozahodu Chicaga, kjer nas je z večerjo v Slovenskem domu čakala kopica sorodnikov in rojakov. V imenu tamkajšnjega slovenskega občestva sta nas pozdravila predsednik društva Kaluža in tajnik Merkun. Zaželela sta nam srečno enotedensko bivanje v tem kraju. Simpatično gesto je naredila Vika Kolarič, ko je izrazila, da je posvojila Jožeta in Toneta Štirna, Matjaža Grintala in Vladija Triepa v Bajdovo družino, edine v skupini, ki niso tega pokolenja. Pevci so za konec snidenja navdušeno zapeli nekaj pesmi. Organizacija gostovanja v illinojski državi je slonela na Pavli in Micki Bajda, obe poročeni Mavec ter na njuni družini, posebno na aktivni Mickini hčerki Sonji du Pratt.

Torek je bil posvečen oddihu v bazenu. Petindvajset kilometrov proti Chicagu je majhno mesto Lemont. V tem kraju imajo slovenski frančiškani samostan, ob samostanu pa pokopališče, kjer počiva truplo škofa Gregorija Rožmana. Zato je Lemont postal duhovna stična točka vseh slovenskih izseljencev po svetu. Na drugi strani zemljišča so pa illinojski Slovenci sezidali svoj Kulturni center, izredno lepo in bogato stavbo, zgrajeno v veliki meri s prostovoljnimi delom članov ter denarnimi prispevki. V njeni prostorni dvorani je bil pripravljen koncert. Ker Los Chañares potrebujejo za nastop zvočne naprave, so jih popoldne

peljali do Kulturnega centra, da so se srečali z Jožetom Arkom, odgovornim za instalacijo, in tako uredili vse podrobnosti. Ob vhodu centra nas je v španščini pozdravil neki Argentinac ukrajinskega rodu, ki je po ameriških časopisih izvedel za naš obisk. Takoj smo z njim in njegovo ženo navezali prijateljske stike.

V sredo sta bili na programu dve točki. Najprej obisk živalskega vrta v Brookfieldu, zanimivega predvsem po didaktičnemu prikazanju živalskega sveta in njegovi važnosti za ekološko ravnotežje na svetu. Proti večeru smo se pa napotili v kulturni center Ravinia, kjer so v poletnem času skoraj vsakodnevni koncerti najbolj znanih svetovnih umetnikov. Tisti večer je nastopila izredno kvalitetna rock-country skupina Cowboy Junkies.

Mendoščani že veliko časa nimamo prilike, da bi se vozili z vlakom, zato smo se naslednji dan z veseljem peljali s tem potniškim medijem do Chicaga. Najprej smo obiskali najvišjo stavbo v ZDA (drugo na svetu) Sear Tower s 102 nadstropji. Nato pa smo se vkrcali na ladjo, ki je peljala sredi mesta po reki Chicago. Tam nam je zelo navdušena in vpludna arhitektka (mogoče že v pokoju) razkazala razkošno arhitekturo tega mogočnega mesta. Vse je oblečeno v steklo različnih barv in oblik, res čudovito.

V petek nas je argentinski prijatelj iz Lemonta povabil na svoj dom, kjer smo se

kopali in igrali odbojko. Tam smo spoznali še hčerko in dva sinova. Celotna družina in nekateri prijatelji so bili potem na koncertu.

V soboto dopoldne so pevci imeli zadnjo vajo v dvorani. Ob štirih popoldne smo šli k maši v slovensko cerkev sv. Jožefa v Jolietu. Božja daritev je bila v angleškem jeziku, s kora smo jo sicer spremljali s slovensko mladinsko mašo. Po zadnji pesmi so nam navzoči navdušeno ploskali. Zelo smo bili presenečeni, ko smo zagledali v cerkvi Viko in Rudija Kolariča s hčerko Rezko, ki so nas iz Clevelanda še enkrat prišli poslušat.

V Lemontskem kulturnem centru so nas najprej sredi popoldneva, po avtentični ameriški navadi, pogostili z večerjo. V navzočnosti skoraj tristoletnih poslušalcev se je ob pol osmih zvečer začel koncert. Najprej je pozdravil navzoče in pevce Stane Merkun, k našemu programu smo pa dodali še pozdrav v španščini. Uspeh clevelandskega koncerta se je ponovil tudi tukaj. Slovenske in argentinske pesmi iz mladih grl so naredile močan vtis na poslušalce.

Tisti večer so pa mendoški fantje imponirali svoje navade. V hiši Sonje du Pratt so jolietški mladi in naši fantje za slovo plesali do šestih zjutraj. Še v vrtincu rajanja in veselja smo se v dveh kombijih napotili proti Minnesoti. Več kot tisoč kilometrov je bilo do mesta Ely, skoraj na meji s Kanado.

Nadaljevanje prihodnjic

Novice iz Slovenije

ČETRTI HARRY POTTER: OGNJENI KELIH

Na Ljubljanskem gradu je bila časnikarska konferenca Založbe Epta, na kateri je predstavnica za stike z javnostjo Nina Kokelj s pomočjo vprašanj kviza „lepo je biti čarovnik“ predstavila najnovejšo knjigo v nizu „Harry Potter“ uspešnic - Ognjeni kelih. Knjigarne v številnih slovenskih mestih so tisti dan posebej za to priložnost ob 20. uri odprle svoja vrata in vsem navdušencem omogočile nakup novega Potterja.

GLOBALIZACIJA KRIMINALITETE

Slovenija je med s kriminaliteto manj obremenjenimi državami, vendar pa se nasilnost in število kaznivih dejanj predvsem v večjih mestih stopnjuje. Med vzroki, ki so v zadnjem desetletju pripeljali do porasta kriminalitete, so tudi družbene spremembe in spremembe vrednot pri mladih. Večina storilcev kaznivih dejanj je brezposelna, z nizko stopnjo izobrazbe, večinoma izhajajo iz neurejenih družin; izvrševanje kaznivih dejanj je za njih edini način preživljanja, po določenem času se krog storilcev zavrti in policija obravnava iste osumljence.

ZASTRUPITEV V SAVI

Med Hrastnikom in Zidanim mostom so v Savi opazili mrtve ribe. Po ocenah policije je poginilo od 5000 do 10.000 rib različnih velikosti. Dogodek preizkujeta hrastniška policija in inšpektor za okolje in prostor, vzroki pogina pa še niso znani. Pristojni so že izvršili pregled vodotoka Save od pritoka potoka Boben navzdol ter navzgor do Termoelektrarne Trbovlje, kjer pogina rib ni bilo opaziti. Inšpektor je že pregledal stanje v tovarnah Steklarna, TKI Hrastnik in Sijaj in še Rudnik Trbovlje - Hrastnik. Vodni tok je ribe odnesel do Radeč, kjer so se začele

nabirati ob rečnem bregu, kar je povzročalo močan smrad po mestu. Zbrane ribe je odstranila in uničila veterinarska uprava.

PREGRADE PROTI PLAZOVOM

V kulturnem domu v Logu pod Mangartom je potekal informativni sestanek v zvezi s sanacijo plazu. Predsednik strokovnega odbora za sanacijo plazu Bojan Majes je predstavil do sedaj opravljeno delo, projektant Viktor Pirc pa je predstavil idejno zasnovo pregrad, ki jih nameravajo namestiti vzdolž struge Mangartskega potoka in s tem preprečiti, da bi ob morebitni ponovni sprožitvi plazu murasti tok spet dosegel naselje. Za sanacijo Mangartskega plazu bodo tako potrebna še štiri leta in 6,2 milijardi tolarjev. Predsednik strokovnega odbora je krajane seznanil s tem, da je odbor prejšnji teden vladi izročil poročilo o opravljenem delu.

ZA 100-LETNICO - RIGOLETTO

S postavitvijo Rigoletta v Križankah se je nadaljeval ciklus šestih Verdijevih oper, ki jih je Festival Ljubljana uvrstil na letošnji spored, da bi z njimi počastil 100. obletnico smrti tega opernega velikana. Omenjeno glasbeno-scensko delo je pod vodstvom Stefana Pellegrina Amata izvedla Opera in balet SNG Maribor, solisti so bili Igor Morozov (Rigoletto), Petya Ivanova (Gilda), Don Bernardini (Vojvoda Mantovski), Valentin Pivovarov (grof) in Renata Pokupič (Magdalena). - Končal pa se je s postavitvijo opere Macbeth. Operno delo je pod vodstvom italijanskega dirigenta Stefana Pellegrina Amata izvedel isti ansambel, solistično pa so med drugim nastopili: Mauro Augustini (Macbeth), Kathleen Mc Calla (Lady Macbeth), Valentin Pivovarov (Banquo) in Ante Ivčić (Macduff).

Slovenija in šport

DEBEVEC IN PINTER NE STRELJATA KOZLOV

Najboljši slovenski strelca Raymond Debevec je na evropskem prvenstvu v streljanju z malokalibrskim orožjem v disciplini 60 leže s 699,8 kroga osvojil srebrno kolajno in sploh prvič osvojil kolajno tudi v tej disciplini, ki ni njegova paradna. V streljanju z velikokalibrsko puško proste izbire pa je v trojnem položaju s 1164 krogi osvojil tretje mesto. Zmagal je Finec Juha Kirvi (1170) pred Švicarjem Marcelom Buergejem. - V danskem Vejle pa je Franc Pinter na odprtem evropskem prvenstvu v streljanju za invalide v konkurenci več kot 300 strelcev iz 36 držav že v svojem prvem nastopu na tako velikem tekmovanju postal novi evropski prvak. Pinter, ki strelja na invalidskem vozičku, je v kategoriji SH1 v disciplini 60 strelcov z zračno puško dosegel 688,3 kroga, kar je v odprti konkurenci zadostovalo za srebrno odličje, ker pa je bil tekmovalac pred njim iz Nove Zelandije, je Pinter prepričljivo osvojil naslov evropskega prvaka.

DVE POD STO

Švicarska teniška igralka Martina Hingis še vedno prepričljivo vodi na ženski teniški jakostni lestvici, po novem pa sta med najboljšimi 100 tudi dve Slovenki, Tina Pisnik je 83., Maja Matevžič pa se je s 114. prebila na 97. mesto.

KOLESARSKA LESTVICA

Na lestvici mednarodne kolesarske zveze (UCI) med državami zanesljivo vodi Italija, Slovenija pa je zadržala 16. mesto. Pred njo je Poljska, za njo pa Kolumbija.

Omenjena razvrstitev je pomembna zaradi števila reprezentantov za svetovno prvenstvo. Slovencem trenutno kaže, da bodo na oktobrskem prvenstvu v Lizboni verjetno imeli štiri predstavnike, saj bi do 15. avgusta, ko bo stvar dokončno odločena, morali prehiteti Poljake. V tem primeru bi na Portugalsko odpotovalo osem slovenskih tekmovalcev.

VESLAČI NE POPUSTIJO

Slovenski veslači so na neuradnem svetovnem prvenstvu do 23 let v Ottensheimu pri Linzu osvojili dve kolajni. Dvojni četverec je osvojil srebrno odličje, dvojec brez krmarja pa bron.

BREZ SLUHA, A Z DOBRIM METOM

Slovenska košarkarska reprezentanca gluhih je na olimpijskih igrah gluhih v Rimu osvojila srebrno medaljo. V finalu so Slovenci izgubili z Američani s 75:85. Košarkarji so bili v finalu dostojen nasprotnik Američanom, ki so svoje tekmece v Rimu največkrat nadigrali in premagali z visoko razliko. S Slovenci so imeli precej več dela, končna razlika desetih točk pa je najmanjša v vseh finalih teh tekmovanj, v katerih so zmagali Američani.

NOV STADION V CELJU

Slovenijo je obiskala posebna komisija Evropske nogometne zveze (UEFA), ki si je ogledala slovenske stadione. Z videnim seveda ni mogla biti posebej zadovoljna, zato se je odločila, da tudi sama pomaga. Tako je celjskemu CMC Publikumu odobrila kredit za izgradnjo novega stadiona v višini 500.000 švicarskih frankov.

Pisali smo pred 50 leti...

RAMOS MEJÍA

Krajevni pododbor Društva Slovencev nam je v nedeljo, 26. avgusta pripravil prav zanimiv prosvetni večer, ki ga je v cerkveni dvorani župnišča začel Ivan Kralj. Prvo predavanje je imel dr. Brumen in sicer o slovenski kulturi v zamejstvu. Drugo predavanje je imel Rudolf Smersu, govoril je o socialni zakonodaji v Argentini. Na koncu je ramaški cerkveni pevski zbor pod vodstvom Čamernika zapel še nekaj slovenskih narodnih pesmi, za kar je bil deležen prisrčnega odobravanja, tako da je nekaj pesmi moral navreči.

BARILOČE

Dinko Bertoncelj se je uveljavil v alpskih disciplinah

Tekme v alpskih disciplinah so bile izvedene pod Punto Nevado na Catedralu v tednu praznikov med 12. in 19. avgustom.

Prvič v zgodovini bariloškega smučanja se je pripetilo, da gostje iz severa — to je ZDA — niso pobrali vseh prvih mest. V slalomu sta bila Severnoameričana nepremagljiva, a pri veleslalomu (CABA) in veleslalomu (FASA) ter smuku so se morali predstavniki ZDA umakniti s prvega mesta.

Veleslalom 16. avgusta je bil zmagal Bolivijanec Killman in naš Dinko Bertoncelj je bil četrti med dvajsetimi.

V slalomu 17. avgusta je bil Dinko Be-

toncelj peti, pri slalomu CABA deveti in pri smuku FASA enajsti.

V vseh damskih tekmah je zmagala Ana Maria Dellai.

Programirani skoki so morali biti odpo-vedani, ker na skakalnici ni bilo dovolj snega.

VA

FLORIDA

Floridska fara je 26. t.m. imela žegnanje. Odkar je tam za kaplana neumorni Albin Avguštin, se Slovenci redno zbirajo k mesečnim obnovam, polnoštevno pa so se udeležili slovenske žegnanjske maše. Cerkevni nagovor je imel Anton Orehar. Pri maši je prepeval sanmartinski pevski zbor pod vodstvom g. Pavšerja.

V cerkveni dvorani je Franc Šenk pričel sestanek Društva Slovencev. Franc Kremlar je podal pregled slovenske borbe za Združeno Slovenijo od leta 1848 dalje. Zatem je spregovoril predsednik Društva Slovencev Miloš Stare o položaju v Sloveniji.

Potrebujem sposobnega čevljarja za gorske ali smučarske čevlje. Plačam dobro. Ponudbe na José Studer, Zapatería Suiza, B. Mitre, Bariloche

Svobodna Slovenija št. 35; 30. avgusta 1951

Slovenija moja dežela

. ričetki protestantizma v Sloveniji

Kakor drugod po Evropi so bili časi zreli za reformacijo. Kot smo že dejali, niso bili nemški plemiči, ljubljanski knezoškofi, kaj zelo vneti za svojo službo. Avstrijski stanovi (plemiški zbor) so se leta 1510 pritoževali proti neredom v verskem življenju in proti življenju duhovščine.

Seveda ne smemo misliti, da je nova vera nastopila čez noč in da so včerajšnji katoličani postali takoj protestantski pasttorji. Sprva je bil novi nauk samo nekaka več ali manj upravičena kritika stanja v Cerkvi ali kake obredne novotarje. Večina prvih Lutrovih zahtev (leta 1517) bi bilo sprejemljivih za katoliško Cerkev. A prve majhne primesi dogmatskih zmot so počasi rasle in končno postale nova vera. Npr. Luter je zahteval obhajilo pod obema podobama, ki ga je takrat Cerkev celo začasno dopustila za Avstrijo, danes pa se to prakticira povsod. A pozneje je Luter zahteval, da je edino obhajilo pod obema podobama veljavno. To pa je bila že dogmatska razlika. In podobno.

K nam so nove ideje prišle kmalu, najprej le kot nekaka reformacija od znotraj. Že leta 1526 so v Beljaku na Koroškem meščani zahtevali v cerkvi „čisti evangelij“. Iz tistih let je poznana omemba širjenja

novih idej v Škofiji Loki in nekateri pobegi menihov iz svojih samostanov.

Gotovo je bil za novo vero pri nas najvažnejši meščanski krožek v Trstu (1523), ki ga je vodil škof Peter Bonomo, v katerem so brali dela Erazma Rotterdamskega, Lutra, Zwinglija in drugih. Znano je, da je omenjeni škof razlagal ta dela tudi v slovenskem jeziku. V tem krožku se je leta 1528 seznanil z Lutrovimi idejami tudi Primož Trubar kot mlad duhovnik.

Trubar je dobil od škofa Bonoma svojo prvo službo pri Radečah in v Celju, leta 1535 pa je prišel v Ljubljano kot stolni slovenski pridigar. Ker je kar na prižnici načel problem ženitve duhovnikov in oblike obhajila, se je moral umakniti iz stolnice, a mestni magistrat (županstvo) mu je odprl drugo cerkev. Pod njegovim vplivom se je število duhovnikov nove miselnosti v Ljubljani zelo povečalo. Celo ljubljanski škof Kacijaner jim je bil naklonjen.

Vizitacija po škofiji je pokazala malo velikonočnih spovedi in obhajil, večal se je obseg ljubljanskega protestantskega krožka. Koprski škof Vergerij je popolnoma sprejel novo vero in pobegnil na Nemško. Okoli leta 1540 so se tudi kranjski plemiči in stanovi pričeli navduševati nad Lutrom. Trubar je leta 1542 postal ljubljanski kanonik in širil ideje, kot da je maša brez vrednosti, enako spoved in čaščenje svetnikov, odpuščanje grehov da je le vera, ne pa dobra dela, temelj vere je le evangelij, itd.

Novi ljubljanski škof, Slovenec Textor (Tkalec) je ostro nastopil proti protestantom. Ko je dobil ovadbo o ljubljanskih novovernih duhovnikih, je takoj naredil red. Trubar je pred njim zbežal v Nemčijo, kjer je bil protestantizem močnejši. Tam je dokončno prekinil s katoliško Cerkvijo in se poročil. A Trubar je tudi v pregnanstvu skušal širiti novo vero med Slovenci. Ker je drugače ni mogel, je pričel s tiskanjem protestantskih knjig v slovenščini.

Mali oglasi

TURIZEM

Bungali v Bariločah. - Bungali ILIRSKA nudi 3-sobna stanovanja z vso opremo, vse leto po odlični ceni. Tel. 02944-441814.
E-mail: ilirska@bariloche.com.ar

Tel. 4441-1264 / 1265

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82 H. Yrigoyen 2742 - San Justo

ARHITEKTI

Arh. Jure Vomberger - Projekti in vodstvo gradbenih del. Občinski načrti za gradnje brez dovoljenja. Gaona 2776 - (1706) Haedo - Tel.: 4443-7385

Arq. Carlos E. Kostka. Mantenimiento de edificios. Presupuestos sin cargo. Capital y Provincia. Sarandí 148, Capital. Tel/Fax: 4952-8427.

ADVOKATI

DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@perseus.com.ar

dr. Marjana Poznič - Odvjetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - npoznic@sfanet.com.ar

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs - odvjetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. "E" - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvjetnica, Avenida Corrientes 1250, 5° F, Capital. Torek in četrtek od 16. do 19. Tel.: 4382-9216

FOTOGRAF

Marko Vomberger - FOTO PREMIUM - Arieta 490 B1753AOJ Villa Luzuriaga - Tel.: 4650-9040 - Dom: 4659-2060 - http://www.foto.com.ar

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Azucénaga 77 - B1704FOA Ramos Mejía - Bs. As. - Tel/Fax: 4656-3653
Kreditna Zadruga SLOGA - Bm. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA - Bm. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA - PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uradije ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Miha Gaser).

SLOGA - PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uradije ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 4651-1760. Uradije ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 4755-1266 - Uradije ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (ga. Milena Skale).

SLOGA - PODRUŽNICA CARAPACHAY Slovenski dom - Dra. Grierson 3837 - Uradije vsako sredo od 17. do 19. ure in ob nedeljah od 11. do 13. ure (ga. Andrejka Papež Cordova).

Cena največ štirih vrstic \$ 4.- za enkratno objavo, za vsak mesec - 4 številke - \$ 12.-

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

28. avgusta 2001

1 dolar 240,69 SIT tolarjev
1 marka 111,97 SIT tolarjev
100 lir 11,31 SIT tolarjev

PORAVNAJTE NAROČNINO!

Zreli ljudje si ne zatiskamo oči.

Le zakaj bi se pretvarjali?

Vsi, ki so varčevali za težke dni, so imeli prav.

V rokah imajo ključ za dobo stisk.

Sloga vam daje solidno pomoč.

Bm. Mitre 97

Ramos Mejía

4656-6565

**SLOGA DA VEČ!
V SLOGI JE MOČ!**

40. MLADINSKI DAN

- Koncelebrirana sv. maša
- Skupni zajtrk
- Dopoldanska akademija
- Športne igre
- Kosilo
- Kulturni program - govornik g. Marjan Loboda
- Škof Alojz Uran blagoslovi novo pokrito dvorišče
- Prosta zabava

Naš dom San Justo, 9. septembra 2001

45. OBLETNICA NAŠEGA DOMA

Zveza slovenskih mater in žena praznuje

35. OBLETNICO

v soboto, 8. septembra, ob 17.30 uri sv. maša, somašujejo škof msgr. Alojz Uran, msgr. Janez Pucelj in delegat prelat Jure Rode
Sledi kulturni program v dvorani škofa Gregorija Rožmana.

Vsi prisrčno vabljeni!

Obvestila

PETEK, 31. avgusta:

Srečanje škofa Alojza Urana s starši in botri birmancev v Slovenski hiši.

SOBOTA, 1. septembra:

Srečanje škofa Alojza Urana z otroci Slovenskih šol.

Redni pouk Srednješolskega tečaja RMB ob 15. uri v Slovenski hiši. Ob 18. maša, ki jo bo daroval škof Alojz Uran.

NEDELJA, 2. septembra:

Birma v cerkvi Marije Pomagaj. Popoldne sveta maša in srečanje škofa z rojaki pri sv. Rafaelu.

ČETRTEK, 6. septembra:

V Carapachayu srečanje škofa Alojza Urana z rojaki, sveta ura in maša.

PETEK, 7. septembra:

Na Pristavi v Castelarju srečanje škofa Alojza Urana z rojaki, sveta ura in maša.

SOBOTA, 8. septembra:

35. obletnica Zveze slovenskih mater in žena v Slovenski hiši ob 17.30.

Prvi dan mladincev in mladenk, ob 13. uri na Pristavi. Vabljeni skupine vseh domov (od 8. razreda osnovne šole do 2. letnika srednje šole).

NEDELJA, 9. septembra:

Duhovna obnova za vse rojake, ki se je žele udeležiti. Vodil jo bo škof Alojz Uran ob 8.30 v Slovenski hiši.

V Našem domu v San Justo celodnevna prireditve: 40. mladinski dan in 45. obletnica doma.

ČETRTEK, 13. septembra:

Srečanje škofa Alojza Urana z mladimi družinami, zvečer v Slovenski hiši.

Redni sestanek sanmartinske Zveze žena-mati v Slovenskem domu.

PETEK, 14. septembra:

Obisk škofa Alojza Urana v San Martinu. Ob 19. maša, nato večerja in akademija.

SOBOTA, 15. septembra:

Redni pouk Srednješolskega tečaja

RMB ob 15. uri v Slovenski hiši.

Obisk škofa Alojza Urana v Rožmanovem zavetišču. Nato ob 16. maša v sanhuški stolnici in v Našem domu srečanje z rojaki iz San Justa.

WIBA

bajó sus tarifas

...o nada que hablar

Mednarodni pogovori po izredno nizki ceni

Slovenija \$ 0,29 USA \$ 0,18

Sra. Natalia. Tel: 4983-3234 loconsolo@sinectis.com.ar

Gospod je moj pastir, nič mi ne manjka.
Na zelenih pašnikih mi daje ležišče,
k vodam počitka me vodi. (Ps 23)

Vsem znancem in prijateljem sporočamo, da nas je zapustila in odšla k Bogu po plačilo, saj mu je v tem življenju zvesto služila,

MARIJA MALI roj. POLJANŠEK

Prav lepo in prisrčno se zahvaljujemo vsem, ki ste jo v bolezni obiskali. Prav lepa hvala gdč. Rezki Bohinc za vso njeno strokovno pomoč. Posebna zahvala g. prelatu Juretu Rodetu in g. župniku Franciju Cukjatiju za pogrebno mašo in molitve na pokopališču. Najlepša hvala tudi vsem, ki ste prihiteli in pomolili za pokoj njene duše. Priporočamo jo v molitev in blag spomin.

Žalujemo: v Argentini nečakinja **Ivanka Rode** z družino v domovini sestra **Zefka Zore** z družino brat **Tone Poljanšek** z družino in ostalo sorodstvo

Buenos Aires, Sele pri Kamniku

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Cuenta N° 7211
	Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 881153

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE**
Director: **Valentín B. Debeljak**
Propietario:
Asociación Civil Eslovenia Unida
Presidente: **Antonio Mizerit**
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
C1407GSR BUENOS AIRES
ARGENTINA
Telefax: (54-11) 4636-0841/2421
4674-5125
e-mail: esloveniau@sinectis.com.ar
e-mail: debeljak@pinos.com

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Za Društvo Zedinjena Slovenija:

Tone Mizerit

V tej številki so sodelovali še:

Gregor Batagelj, Marjan Loboda, Pavlina Dobovšek, Veronika Godec, Marko Vomberger, MB, STA

Naročnina Svobodne Slovenije:

za Argentino \$ 60; pri pošiljanju po pošti pa \$ 75; obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 80 USA dol. za vse države.

Čeke:

v Argentini na ime „Eslovenia Libre“
v inozemstvu na ime „Antonio Mizerit“

Oblikovanje in tisk:

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires
Argentina - Tel.: 4362-7215 - Fax: 4307-1953
E-mail: vilko@ciudad.com.ar